...का पता:

१. विजयेश्वर ज्योतिष कार्यालय पञ्चतीर्थी (जम्मू)

२. नन्दलाल एण्ड सनज़ पुस्तक विक्रेता, जम्मू।

अथ

जन्मपत्रिका

शुक्रियं रुद्रस्य । नमो वाचे नमो वाचस्पतये या वागुदिता या चानुदिता तस्यै वाचे नमः, नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रविद्भ्यो मा मामृषयो मन्त्रकृतो मन्त्रविदः परादुर्दैवीं वाचमुद्यासं शिवामजस्रां जुष्टां देवेभ्यः स्वधावतीं पितृभ्यः शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यः तं मा देवा अवन्तु शोभायै पितरोऽनुमदन्तु सुचक्षा अहमक्षिभ्यां सुवर्चा मुखेन सुश्रुत्कर्णाभ्यां भूयासं, ओंभूर्भुवःस्वः, प्राच्या त्वा दिशा अग्निना देवतया गायत्रेण च्छन्दसा वसन्तमृतुं प्रविशामि । दक्षिणया त्वा दिशा इन्द्रेण देवतया त्रैष्टुभेन च्छन्दसा ग्रीष्ममृतुं प्रविशामि । प्रतीच्या त्वा दिशा सवित्रा देवतया जागतेन च्छन्दसा वर्षाऋतुं प्रविशामि । उदीच्या त्वा दिशा मित्रावरुणाभ्यां देवतयाऽऽनुष्टुभेन च्छन्दसा शरदमृतुं प्रविशामि । ऊर्ध्वया त्वा दिशा बृहस्पतिना देवतया पांक्तेन च्छन्दसा हेमन्तमृतुं प्रविशामि । अनया त्वा दिशा प्रजापतिना देवतया अनाप्तेन च्छन्दसा

दा ।

शिरमृतुं प्रविशामि ॥ गायत्रीं छन्दः प्रविशामि, त्रिष्टुभं छन्दः प्रविशामि, जगतीं छन्दः प्रविशामि, अनुष्टुभं छन्दः प्रविशामि, पंक्तिं छन्दः प्रविशामि, अतिच्छन्दसं छंन्दः प्रविशामि। छन्दांसि प्रविशामि। तानि नः पारयन्तु तानि नोऽवन्तु तानि स ऋच्छतु योस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ॥ आपो अस्मात्प्रविशन्त्वापो अस्मासु जागृत आयुर्विश्वायुर्विश्वमायुर्व्यश्नवै सर्वमायुर्व्यश्नवै, दिव्यो गन्धर्वो भुवनस्य यस्पतिरेकाव्यो मनसा विद्वीड्यः, तन्त्वा यामि ब्रह्मणा देवदैव्यन्नमस्ते अस्तु दिवि ते सधस्थम्, दिविपृष्ठो यजत सूर्यत्वगवयातो हरसो दिव्यस्य एकाव्यो मनुष्यः सुशेवः, मृळाद्गन्धर्वो भुवनस्य यस्पतिरनवद्याभिः समजग्माभिरप्सरःस्वपि गन्धर्व आसीत् समुद्र आसां सदनं व आहुस्ततः सद्य्रा च परा च चरन्त्यभ्रियेदिद्युन्नक्षत्रिये याः, विश्वावसुं गन्धर्वं ससध्रे ताभ्यो नमो अस्तु ता नो मृळन्तु ता नः शर्म यच्छतु ता यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि त-

मासां जम्भे दृष्मः, आहुस्ते भग चक्षुषी ताभ्यां विपश्य मामभि ताभ्यां विपश्य मामभि यदेतत्सारघं मधु तेन रूपमनज्मि ते तेन रूपमनग्धि मे, देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां देवानां ऋतुभिर्देवाभ्यञ्जनैरभ्यञ्जे भगवन्नामासि, तस्य त ऋचश्च यजूंषि च सामानि च वागग्ना अन्यच्चक्षुः सूर्येऽन्यत् सूर्येऽन्यदग्ना अन्यद्भगवान्भूयासम्, ऐळोसि चक्षुरसि श्रोत्रमसि पुरन्ध्रिर्नाम वागसि येन शतक्रतुर्भागमुपजुह्वे तेन त्वोपह्वये भग, तद्वान्नरा सनयेदं स उग्रमाविष्कृणोमि तन्यतुर्न वृष्टिम्, दध्यङ्ह यन्मध्वाथर्वाणो वामश्वस्य शीर्ष्णा सुमतिरवोचत्, अग्निरीशो वसव्यस्याग्निर्महः सौभगस्य तान्यस्मभ्यं रासति ॥

उद्वयन्तमेत्युपस्थानम् । उद्वयन्तमसस्परि ज्योतिष्पश्यन्त उत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥

उष्णीषं त्रिरावर्तं वेष्टयित्वा शुक्रियं रुद्रस्य ।

आयुर्दा आयुर्मे देहि आयुषे [illegible] ॥

प्राणं मे देहि आयुषे नः पुनर्देहि, व्यानदा व्यानं मे देहि आयुषे नः पुनर्देहि अपानदा अपानं मे देहि आयुषे नः पुनर्देहि, चक्षुर्दाश्चक्षुर्मे देहि आयुषे नः पुनर्देहि, श्रोत्रदाः श्रोत्रं मे देहि आयुषे नः पुनर्देहि, वर्चोदा वर्चो मे देहि आयुषे नः पुनर्देहि । "एतानि सप्त यजूंषि । सप्तानामपि आयुषे नः पुनर्देहि । इति साधारणोनुषङ्गः ॥" नमो रुद्राय दिविषदे यस्य वर्षमिषवस्तस्मै नमस्ते नमः समरे स मा मा हिंसीः । नमो रुद्रायाऽन्तरिक्षसदे यस्य वात इषवस्तस्मै नमस्ते नमः समरे स मा मा हिंसीः । नमो रुद्राय पृथिवीषदे यस्यान्नमिषवस्तस्मै नमस्ते नमः समरे स मा मा हिंसीः ॥ ब्रह्मण उपस्तरणमसि ब्रह्मणे त्वोपस्तृणामीळायै वास्त्वसि वास्तुमद्वास्तुमान्भूयासमवास्तुः स भूयाद्योस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः । प्रतिष्ठासि प्रतिष्ठा मे भूयादप्रतिष्ठः स भूयाद्योस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ॥ आ वात वाहि भेषजं वि वात वाहि यद्रपः । त्वं हि

विश्वभेषजो देवानां दूत ईयसे । यदऽदो वात ते गृहेऽमृतस्य निधिर्हितः । ततो नो धेहि जीवसे ततो नो अभयं कृधि । द्युभिरक्तुभिः परिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विना सौभगेभिः । तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ पृथिवी शान्तिरन्तरिक्षं शान्तिर्द्यौः शान्तिर्दिशः शान्तिरापः शान्तिरोषधयः शान्तिर्वनस्पतयः शान्तिस्त्वयाहं शान्त्या सर्वशान्त्या मह्यं द्विपदे चतुष्पदे शान्तिं करोमि शान्तिर्नो अस्तु शान्तिरसि शान्तिः शान्तिः शान्तिः । या वागुदिता या चानुदिता शिवा नः शन्तमा भव सुमृळीका सरस्वति मा ते व्योम सन्दृशि । मित्रस्य त्वा चक्षुषा प्रेक्षे मित्रस्य त्वा चक्षुषान्वीक्षे, सूर्यस्य त्वा चक्षुषा प्रेक्षे सूर्यस्य त्वा चक्षुषा अभिवीक्षे ॥ मित्रस्य चर्षणीधृतः श्रवो देवस्य सानसि द्युम्नं चित्रश्रवस्तमम् । मित्रस्य चर्षणीधृतः श्रवो देवस्य सानसि सत्यं चित्रश्रवस्तमम् ॥ आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन, महे रणाय चक्षसे ।

यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः, उशतीरिव मातरः । तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ, आपो जनयथा च नः ॥ आपः पृणीत भेषजं वरूथं तन्वो मम, ज्योक्च सूर्यं दृशे । शन्नो देवीरभिष्टये आपो भवन्तु पीतये, शँ य्योरभिस्रवन्तु नः। शन्नो मित्रः शँ वरुणः शन्नो भवत्वर्यमा शन्न इन्द्रो बृहस्पतिः शन्नो विष्णुरुरुक्रमः ॥ शन्नो मित्रः शं वरुणः शन्नो अस्त्वर्यमा । शन्न इन्द्रश्चाग्निश्च शन्नो विष्णुरुरुक्रमः ॥ त्यमूषु वाजिनं देवजूतं सहोवानन्तरुतारं रथानाम् । अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्तये तार्क्ष्यमिवाहुयेम । कया नश्चित्र आभुवदूती सदावृधः सखा, कया शचिष्ठया वृता । कस्त्वा सत्यो मदानां मंहिष्ठो मत्सदन्धसः, दृढा चिदारुजे वसु । अभी षु णः सखीनामविता जरितॄणाम्, शतं भवास्यूतिभिः । "शुक्रियं रुद्रस्य ।" य उदगात्पुरस्तान्महतो अर्णवाद्विभ्राजमानः सरिरस्य मध्ये । स मामृषभो रोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु । यद्रुद्र

वाद्विष्म तन्मा मा हिंसीत्सूर्याय विभ्राजाय वै नमोनमः ॥

विभूरसीत्यनुवाकेनाग्निमुपस्थापयति धिष्ण्यानामाङ्गिरसामग्निगणानां चार्षम् । विभूरसि प्रवाहणो वह्निरसि हव्यवाहनः श्वात्रोऽसि प्रचेतास्तुथोऽसि विश्ववेदा उशिगसि कविरङ्घारिरसि बम्भारिरवस्युरसि दुवस्वाञ्छुन्ध्युरसि मार्जालीयः सम्राळसि कृशानुः परिषद्योऽस्याऽऽस्तव्यो नभोऽसि प्रतक्वाऽसंमृष्टोऽसि हव्यसूदन ऋतधामासि स्वर्ज्योतिः समुद्रोऽसि विश्वव्यचा अजोऽस्येकपादहिरसि बुध्न्यः कव्योऽसि कव्यवाहनो रौद्रेणानीकेन पाहि माग्ने पिपृहि माग्ने नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः । तत उपविश्य । एधोऽसीति [समिध आदधाति ।] एधोस्येधिषीमहि "इति प्रथमां" समिदसि समेधिषीमहि "इति द्वितीयां" इदमहमग्नौ समिधमभ्यादधाम्यग्ने! सर्वव्रतो भवामि "इति तृतीयां" इदमहमग्नौ समिधमाहार्षं बृहते जातवेदसे स मे श्रद्धां च मेधां च [illegible] "इति चतुर्थीम्" ॥

तेजोसि तेजो मयि धेहीत्यात्मनि हृदयदेशे । शेषेणोपतिष्ठते ॥ अपो अद्यानुचारिषं रसेन समगन्महि । पय-स्वानग्न आगमन्तं मा संसृज वर्चसा ॥ संमाग्ने! वर्चसा सृज प्रजया च धनेन च । विद्युर्मे अस्य देवा इन्द्रो विद्यात्सह-र्षिभिः ॥ तत उपविश्य ॥ ततः प्रातः प्रागुदयाद्द्वादश चतुर्विं-शतिं षट्त्रिंशतमष्टाचत्वारिंशतं वा वर्षाणि यो ब्रह्मचर्यं चरति मलज्जुरबलः कृशः सर्वं स विन्दते स्नात्वा, यत्किञ्चिन्मनसेच्छति, एतेनैव धर्मेण साध्वधीते ॥

वसनादीननुमंत्र्य । रेवतीस्त्वा व्यक्षणन्कृत्तिकाश्चकृतुस्त्वा अपसस्त्वा व्यतन्वत धियोऽवयन्नव ग्ना अमृजन्सहस्रमन्तां अभितो देधन्ताऽशीतिर्मध्यमवयन्नु नारीरित्यहतं वासोभिमन्त्रयते ॥ दे-वीर्देवाय परिधे सवित्रे परिधत्त वर्चस इमं शतायुषं कृणोतु जीवसे [illegible] परिधापयति ॥ जरां गच्छ परिधत्स्व वासो-भूराऽऽपीवानभिशस्तिपावा शतं च जीव शरदः पुरूची रायश्च

पोषमुपसंव्ययस्व ॥ परीमं सोमं तेजसे महे श्रोत्राय दध्मसि यथैनं जरसं नयज्ज्योक्श्रोत्राय जागरज्ज्योक्श्रोत्रेऽधिजागरदिति ब्राह्मणस्य ॥ परीदं वासोऽधिथाः स्वस्तये भवा पीवानभिशस्तिपावा शतं च जीव शरदः सुवीरो वसूनि चार्यो विभज सुजीवन्निति (परिहितवाससमनुमन्त्रयते) ॥ योगे योगे तवस्तरं वाजे वाजे हवामहे । सखाय इन्द्रमूतये ॥ युवा सुवासाःपरिवीत आगात्स उ श्रेयान्भवति जायमानः । तं धीरासः कवय उन्नयन्ति स्वाध्यो मनसा देवयन्तः ॥ (मेखला)

इयं दुरुक्तात्परिबाधमाना वर्णं पवित्रं पुनती म आगात् । प्राणापानाभ्यां बलमाभजन्ती सखा देवी सुभगा मेखलेयम् ॥ ऋतस्य गोप्त्री तपसस्तरुत्री घ्नती रक्षः सहमाना अरातिम् । सा नः समन्तमनु परीहि भद्रे भर्तारस्ते मेखले मा रिषाम ॥ श्रद्धाया दुहिता तपसोऽधिजाता स्वसर्षीणां मन्त्रकृतां बभूव । सा मा मेखले परिरिरिहस्व मयि देहि तप इन्द्रियं च ॥ (मित्रस्य

चक्षुरित्यजिनम्) ॥ मित्रस्य चक्षुर्धरुणं बलाय तेजो यशस्वि स्थविरं समृद्धम् । अनाहनस्यं वसनं चरिष्णु परीदं वाज्यजिनं दधेयमिति वाचयन्नैणेयं चर्म ब्राह्मणाय प्रयच्छति । "प्राङ्मुखं वाचयति" ॥ सुश्रवः सुश्रवा असि यथा त्वं सुश्रवा अस्येवं मा सुश्रवः सौश्रवसं कुरु । यथा त्वं सुश्रवो देवानां वेदस्य निधिगोपोसि । एवमहं ब्राह्मणानां ब्रह्मणो वेदस्य निधिगोपो भूयासम् ॥ (इति पालाशं दण्डं ब्राह्मणाय प्रयच्छति) ॥

उदुत्यमिति दशर्चेन प्रथमेन प्रतीकानुवाकेन स्रुवेण प्रत्यृचमाज्यं जुहुयात् । उदु त्यञ्जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः, दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ १ ॥ इममू षु त्वमस्मभ्यं सनिं गायत्रं नवीयांसम्, अग्ने देवेषु प्रवोचः (प्रवोचात्) ॥ २ ॥ समिन्द्र नो मनसा नेषि गोभिः संसूरिभिर्हरिवः संस्वस्त्या । सं ब्रह्मणा देवकृतं यदस्ति सं देवानां सुमत्या यज्ञियानाम् ॥ ३ ॥ सं वर्चसा पयसा सन्तनूभिरगन्महि मनसा सं शिवेन । त्वष्टा सुदत्रो

विद्धातु रायोऽनु नो मार्ष्टु तन्वो यद्विलिष्टम् ॥ ४ ॥ अन्वग्नि-रुषसामग्रमख्यदन्वहानि प्रथमो जातवेदाः । अनु सूर्यस्य पुरुत्रा च रश्मीननु द्यावापृथिवी आततन्थ ॥ ५ ॥ या वाङ्कशा मधुमत्याश्विना सूनृतावती, तया यज्ञं मिमिक्षतम् ॥६॥ धाता दधातु नो रयिमीशानो जगतस्पतिः स नः पूर्णेन वावनत् ॥ ७ ॥ धाता प्रजानामुत राय ईशिषे धातेदं विश्वं भुवनं जजान । सन्दाशुषे किरति भूरिवामं वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥ ८ ॥ त्रयस्त्रिंशत्तन्तवो यान्वितन्वत इमं यज्ञं स्वधया ये ददन्ते । तेषां छिद्रं प्रतिदध्मो यदत्र स्वाहाऽयं यज्ञो अप्येतु देवान् ॥ ९ ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम्, समूढमस्य पांसुरे ॥ १० ॥

"मा नो घर्म" इत्येकोनत्रिंशतर्ग्भिरुत्तमेन प्रतीकानुवाकेन स्रुवेण प्रत्यृचमाज्यं जुहुयात् ॥ शुक्रियं रुद्रस्य । मा नो घर्म व्यथितो विव्यथो नो मा नः परम धामाहुतो नैः । मोषधमां-स्तमस्यन्तराधा मा रुद्रियासो अभिगुर्वृधो नः ॥ १ ॥ मा नः

क्रतुभिरीळतेभिद्विषो अस्मान्सुनीते मापराधाः । मा नो अग्निन्निर्ऋतिमरातिं मानो द्यावापृथिवी हेडते हेळयेथाम् ॥ २ ॥ अनु नो मित्रावरुणा इहावतामन्वादीध्याना अभि नः सखायौ । आदित्यानां प्रसृतिर्हेतिरुग्रा शिवा काष्टा हविषः परि णो वृणक्तु ॥ ३ ॥ विधुनदद्राणं समने बहूनां युवानं सन्तं पलितो जगार । देवस्य पश्य काव्यं महित्वा द्यां ममार सद्यः समानः ॥ ४ ॥ ॐ भूः ॥ ५ ॥ ॐभुवः ॥ ६ ॥ ॐस्वः ॥ ७ ॥ ॐभूर्भुवःस्वः ॥ ८ ॥ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः, दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ ९ ॥ उद्वयन्तमसस्परि० ॥ १० ॥ उदु तिष्ठ स्वध्वराव नो दिव्या कृपा दृशे च भासा । बृहता सुशुक्रभिरग्ने याहि सुशस्तिभिः ॥ ११ ॥ ऊर्ध्व ऊ षु ण ऊतये तिष्टा देवो न सविता । ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिर्वाघद्भिर्विह्वयामहे ॥१२॥ पुनरूर्जा निवर्तस्व पुनरग्न इषायुषा । पुनर्नः पाह्यंहसः ॥१३॥ सह रय्या निवर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया, विश्वप्स्न्या विश्वतस्परि ॥ १४ ॥

धाता दधातु नो रयिमीशानो जगतस्पतिः स नः पूर्णेन वा-
वनत् ॥ १५ ॥ धाता प्रजानामुत राये ईशिषे धातेदं विश्वं
भुवनं जजान । सन्दाशुषे किरति भूरिवामं वयं स्याम पतयो
रयीणाम् ॥ १६ ॥ अग्न आयूंषि पवस आसुवोर्जमिषञ्च नः,
आरे बाधस्व दुच्छुनाम् ॥ १७ ॥ अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः
सुवीर्यम्, दधद्रयिं मयि पोषम् ॥ १८ ॥ त्वन्नो अग्ने वरुणस्य
विद्वान्० ॥ १९ ॥ स त्वन्नो अग्नेवमोभवोती नेदिष्ठो० ॥ २० ॥
वायुरग्रेगा यज्ञप्रीस्साकं गन्मनसा यज्ञम्, शिवो नियुद्भिः शि-
वाभिः ॥ २१ ॥ प्रयाभिर्यासि दाश्वांसमच्छानियुद्भिर्वाय इष्टये
दुरोणे । निनो रयिं सुभोजसं युवस्व नि वीरं गव्यमश्व्यं च
राधः ॥ २२ ॥ हिरण्यगर्भः० ॥ २३ ॥ यः प्राणतो० ॥ २४ ॥ य
ओजोदा ॥ २५ ॥ येन द्यौ० ॥ २६ ॥ यइमे द्यावा ॥२७॥ यस्येमे
विश्वे० ॥ २८ ॥ यं क्रन्दसी अवसा तस्तभाने अभ्यैक्षेतां मनसा
रेजमाने । यत्राधिसूर उदितो विभाति कस्मै देवाय हविषा

विधेम ॥ २६ ॥

यद्वेदव्रतं तदत्र व्रतं ब्रह्मचारी बाढमिति प्रत्याह । 'पञ्च विकाराननुक्रमिष्यामः ।' ब्रह्मचार्यसि, अपोशान, कर्म कुरु, दिवा मा सुषुप्सीः, वाचं यच्छ, मा मलवद्वाससोद्राक्षीः, मा सम्भाषयेथाः, मलवद्वाससो भवन्ति, उदक्याः सूतिकाः श्वपाका अशुचयोऽन्त्यावसायिन इति, न श्मशानं गच्छेः, न शवशरीरं पश्येः; अनातृणं शवशरीरं दृष्ट्वा त्रिरात्रमुपवसेः, न मधुमांसे प्राश्यालभ्य वा शरीरं पुनर्व्रतमालभेथाः, यानि हविर्दूषणानि तानि भोजनदूषणानि, नोच्छिष्टं भुञ्जीथाः, नोच्छिष्टमन्यस्मै दद्याः मा गुरु भुञ्जीथाः, व्याधितविषयमेतत् । येनेच्छेत्तेन चिकित्सेत्, कामं गुरूच्छिष्टमश्नीयादिति ह्याचार्याः । न नक्तं भुञ्जीथाः, उपज्वाल्य वा भुञ्जीथाः, न मृन्मये भुञ्जीथाः, न प्रतिसन्दध्या इत्येके । स्थानासनं पर्वान्तेषूपवासः, वाग्यमनं च, किंचित्प्रयतं दृष्ट्वा प्राणायामैः स शुध्यति : सन्दर्शने त्र्यंः

ार्याः संख्याहृत्य तु सप्त समासाद्य तु द्वादश, सर्वत्र ज्यो-
िर्दर्शनमुदकोपस्पर्शनम्, सूर्याचन्द्रमसौ गौरग्निर्ब्राह्मण इत्येतानि
श्च ज्योतींष्येतेषामेकेनापि शुध्यति, अबद्धं मनो दरिद्रं चक्षुः,
ूर्यो ज्योतिषां श्रेष्ठो दीक्षे मा मा हिंसीरिति (सूर्यं दिवाग्निं
ात्रौ रेतसि स्कन्ने पुनर्मा मैत्विन्द्रियमिति जपेत् ॥) ओं पुनर्मा
ैत्विन्द्रियं पुनरायुः पुनर्भगः। पुनर्ब्राह्मणमैतु मां पुनर्द्रविण-
ैतु मा॥ यन्मेद्य रेतः पृथिवीमस्कन्त्स्यदोषधीरप्य सरद्यदपः, त-
हं पुनराददे ॥ यन्मे रेतः प्रसिच्यते यन्म आजायते पुनः।
द्धा मे प्रतितिष्ठति तेन मामसृतं कुरु तेन सुप्रजसं कुरु ॥
मो ब्राह्मणे "इति त्रिः पठेत्"

एवं स्वाध्यायधर्मेणारण्येऽधीयीत तपस्वी पुण्यो भवति त
स्वी पुण्यो भवति ॥ आपमापमपः सर्वा अस्मादस्मादितोऽ-
ः। अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च सह सञ्चिस्करर्धिया। वाय्वश्वा र-
तः। अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च ... अदहः। देवीर्भुवनसूवरीः पुत्रवत्त्वा
मपतयो ...

यिमेऽसुवः । महानाम्नी महामाना महायामा महासोमास-
स्परि । देवीः पर्जन्यसूवरीः पुत्रवत्त्वायिमं सुव । अपाश्नुष्टिं-
मपारक्षमपाश्नुष्टिमपारसम् । अपाघमनुजावर्ति मम देवी अभी-
हिताः । वज्रन्देवीरनुदिताः (देवीरुदिताः) स्थ वरुणं देवसूवरीः ।
आदित्यानुदितं देवीर्योनिनो (योगिनो) र्ध्वमुदीषत ॥ भद्रङ्क-
र्णेभिः० । स्वस्ति न इन्द्रो० ॥ केतवोऽरुणासश्चर्षणयो वातर-
शनाः प्रतिष्ठां शतधाय समाहिताः अथो सहस्रधाय सं शि-
वा नः शन्तमा भवाथ । दिव्या आप ओषधयो वनस्पतयः
सुमृडीका सरस्वति माते व्योम सन्दृशि ॥ ॥

M.K. CHALLU
E 107 MASJID MOTH

